

85. PLAÇA PILAR MIRÓ

L'última zona verda

BARÓ DE VIVER (SANT ANDREU)

El treball *Baró de Viver: la transformació d'un barri*, de Genaro Villagrasa y Antonio García, constata que «des de la seva fundació el 1929 i fins l'adveniment de la democràcia, no han existit zones verdes ni places» en aquest barri. Per això té especial valor que de l'última plaça inaugurada en fos reivindicat pel veïnat fins i tot el nom: Pilar Miró. «Lo que más me llena de orgullo es que la plaza se llame Pilar Miró por petición popular», va ratificar el fill de la directora de cinema en l'acte d'inauguració.

En un barri mancat de zones verdes, els veïns i veïnes van aconseguir no només una plaça sinó decidir-ne el nom en contra de la proposta municipal.

1977: Neix l'AV Baró de Viver (després rebatejada AV Pi i Margall en record del nom republicà del barri) tot reivindicant obres bàsiques d'urbanització al Patronat Municipal de l'Habitatge.

1985-1999: En el context del procés de remodelació integral d'un barri de cases barates, l'AV aconsegueix que s'urbanitzi la plaça Veracruz (1988) i que el nou edifici Gran Salón, d'Emilio Donato, s'envolti també de zona enjardinada (1995).

2006-2008: L'AV reivindica una nova plaça en un solar de la confluència dels carrers de Tiana i Caracas. La pressió veïnal no tan sols aconsegueix la plaça, sinó batejar-la com a Pilar Miró en contra de la proposta municipal d'anomenar-la Jacques Cousteau.